

Egy kiállítás margójára

Beszélgetés Vörösváry Ákossal

Első Magyar Látványtár, Diszel, 2016. VI. 19. – IX. 30.

DESSEWFFY ZSUZSA

Nemrég nyílt meg az Első Magyar Látványtár legújabb kiállítása Diszelben *Kutyavilág, oroszlánrész és más állatságok* címmel. Ebből az anyagból egy szűkebb változatát már láthatott a közönség a Vízivárosi Galériában, februárban. *Vörösváry Ákossal* beszélgettem.

VÖRÖSVÁRY ÁKOS

VÖRÖSVÁRY ÁKOS: A Vízivárosi Galéria meghívására kezdünk azon gondolkodni, hogy mi legyen a vendégségbe vitt kiállítás témája. Azután tulajdon-

Fotó: Dessewffy Zsuzsa

Fotó: Gyölkér Kinga

BALASSA KATALIN:

Kétféltű, 2003,
papír, vegyes technika, 35x58 cm

képpen házigazdáink sugalmazására merült föl az „állatos” téma, és meglepődtünk, amikor raktárainkból hamarosan együtt volt egy gazdag kiállítás anyaga. Ez azért volt számomra is meglepő, mert „programszerűen” nem gyűjtöttem az állatmotívumot.

Mi az igazság abban, hogy azt mondják

Önről: mindent gyűjt?

V. Á.: Ez a sokszor hallott vélemény egy kényelmes tévedés, de érteni vélem. Egyik oka, hogy valóban

nem tudom elmondani egy-két mondatban – mint általában a tudatos gyűjtők – hogy mit és miért...

A másik oka talán, hogy rá kellett jönnöm: nem is műveket, tárgyakat, hanem kiállításokat gyűjtök, és ez bizony belezavar(hat) a képbe. Nagyon sokféle kiállítás született már a Látványtár anyagából. Ezen a kiállításon van például egy képpárként rendezett „egység”. Két festmény. Mindkettő hordozza a klasszikus giccs valamennyi elemét. Tó, hattyú, vár, hajó, szarvas, havas hegycsúcs, lemenő Nap. A két kép között „csak” az a különbség, hogy az egyiket egy profi művész festette

T. SZABÓ LÁSZLÓ:

I. M. El Kazovszkij 2016,
papír, frottázs, 87x58 cm

jókedvében – *Tarczy István* –, és remekmű lett belőle, a másik meg telivér giccs, ugyancsak remekmű a maga nemében. Mindkettőre szükségem van. Azután itt van ez a paradicsompasszírozó. Egy alumínium „szobor” a 20. század első harmadából. Számomra ez egy négy lábú Miró-lény. Itt a helye a kiállításon.

Nehéz lenne felsorolni mindazokat a művészeket, akik szerepelnek ezen a tárlaton. Vannak régi és új kedvencek?

V. Á.: Vannak, akik gyakrabban „jutnak szóhoz” kiállításainkon, mások ritkábban. Most több olyan szerző munkája látható, akiktől korábban még nem állítottam ki műveket. Ilyen a 17 éves diák, *Dolacsek Barbara*, akit a mestere ajánlott, vagy *Kő Ábel Holló*,

Fotó: Gyölkér Kinga

aki most felvételizik harmadszor a Képzőművészeti Egyetemre, vagy *Wennesz Vera*, akinek három képe több négyzetméternyi falat követelt és kapott. Szerepel egy remek munka *T. Szabó László*tól, ami direkt erre a kiállításra készült, és El Kazovszkijnak állít emléket. Tulajdonképpen *Balassa Katalin* már otthon van a Látványtárban, de máshol alig lehet munkáival találkozni, és hasonló a helyzet *Spitzer Fruzsina* és *Ruzsa Dénes* szereplésével is.

Előre megtervezi, hogy melyik tárgy hova kerül? És azt, hogy mi szerepeljen a kiállításon?

V. Á.: Diszeli kiállításainkon vannak „bérelt” képhe-lyek, kampók a falban, amelyek csak ritkán kerülnek odébb. Ezeket az építészeti környezet diktálja, nagyobb méretű képeket nem lehet máshová akasz-tani. Eddigi munkáim során egyetlenegy terveztem meg alaprajzon. A Műcsarnokban tavaly télen rende-

foró: Gyökér Kinga

A Látványtár kiállításai nem hagyományosak. Hogyan fogadják a látogatók? Kialakul párbeszéd az Ön koncepciója és a nézők között?

V. Á.: Leszámítva a törzslátogatókat, nem tudhatom, ki milyen alapinformációval érkezik hozzánk. Sokan többször is eljönnek, barátokat, rokonokat hoznak, s maguk is észrevesznek újabb és újabb részleteket. Sokan mondták és írták az évek során, hogy kiállításainkon átsüt a szeretet – bár ezzel az információval nem igen tudok mit kezdeni –, s hogy boldogok a Látványtárban tett látogatástól.

TARCZY ISTVÁN:

Cím nélkül 2012, olaj, vászon, 120x150 cm, és Ismeretlen szerző nem tudni, miért kettévágott és megcsonkított képe, 1950-es évek, olaj, karton, 65x90 cm

WENNESZ VERA:

Végső menedék, 2012, akril, aquakolor, vászon, 150x90 cm

foró: Gyökér Kinga

zett kiállításra gondolok. Két állandó munkatársam van, Gyökér Kinga, aki nem csupán a háttérmunkák mindentudója és Steffanits István, akivel már 30 éve építünk kiállításokat.

Mennyire érdekli a kritika? A Műcsarnok Heuréka-kiállításához kapcsolódó Létra-installációi nem minden kritikusnak nyerték el a tetszését.

V. Á.: Az érdemi kritikát nagyon fontosnak tartom és örömmel fogadom, de mintha kiment volna a divatból. És van úgy, hogy a kritikus nézi, de „nem látja” érdeklődése tárgyát; nem csak az árulkodó tárgy tévedésekre gondolok.

foró: Dessewffy Zsuzsa

RUZSA DÉNES:

Az Univerzum szövői II., 2013, fotóprint, 40x50 cm